

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Николай Кирилов Михайлов, ФЖМК, СУ „Св. Кл. Охридски“
(*научна длъжност, научна степен, име, фамилия, образователна/научна институция*)

за придобиване на образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (Медии и комуникации – Телевизионна журналистика) с дисертационен труд на тема: „Регионалните телевизии в България – специфики на медийната трансформация”, представен от Благвест Ганчев Илиев, редовен докторант в катедра „Комуникация, връзки с обществеността и реклама“ на Факултета по журналистика и масова комуникация

с научен ръководител: проф. д-р Теодора Петрова

I. Оценка на качествата на дисертационния текст:

Предложеният за становище дисертационен труд е структуриран в увод, изложение в четири глави и заключение. Дисертацията съдържа също списък с използваната литература, както и значителен брой приложения. Общият обем на дисертационния труд е значителен и надхвърля 200 страници. Списъкът с използваната литература включва 103 източника, печатни и онлайн, значителен масив от научна информация, свидетелстваща за високата библиографска осведоменост на автора. Структурата на дисертационния труд създава впечатление за обмислен подход към проблематиката и съсредоточаване върху основната тема на изследване - възникването и утвърждаването на феномена на регионалните телевизии в областта на телевизионната журналистика, налагането му в обществената комуникация и в медийното поле в национален план. Цялостният текст съдържа всички необходими елементи на самостоятелно и оригинално изследване при това оформено и подредено логически последователно, с използвани подходящи методи за изследване на темата, нещо, което прави силно положително впечатление за изследователската ерудиция на докторант Илиев. Авторефератът е подробен, следва изложението на дисертацията и изцяло отговаря на изискванията за реферирание на научен труд и съдържанието му като релевантно предава основните му позиции, теми и обобщения. Както пише и докторанта, темата, която той е избрал да проучи и изследва е „актуална и важна поради нейното значение за социокултурната ориентация на аудиторията и за интегрирането на регионалните общности в демократичния процес“ (с.5). Наистина през последните години в хуманитарните и социалните дисциплини се наблюдава все по-голямо разбиране за значението на пространството (региона) и местоположението като фактори, които определят въздействието и медийното съдържание чрез локални, местни, регионални интерпретации, разкази, истории, които носят специфична журналистическа релевантност. Тези проблеми, особено в областта на телевизионната журналистика не ми е известно да са изследвани достатъчно задълбочено в областта на медийното знание и това прави дисертационния труд за регионалните телевизии на докторант Илиев актуален, необходим и много значим за областта на медиите и комуникациите, особено в процеса на глобализация. Съвсем коректно е определен и методологическия апарат на изследването – обект, предмет, цел, задачи, като той съдържа както количествени, така и качествени методи на събиране и анализ на емпирична информация. Академичен акцент на дисертационния труд е вниманието върху националния контекст на регионалната телевизионна журналистика, нейната история, поява, тенденции на развитие, което го прави изключително важен и приносен в научен план за изследователите, ангажирани с проучване, анализи и преподаване на процесите в българската медийна среда. Като цяло проведения анализ на изследваните случаи и примери, направен от докторанта въз основа на теоретичното му изложение и чрез съответните понятия, се отличава с детайлност, последователност и стремеж към обективност.

Както вече отбелязах съдържанието на дисертационния труд следва успешно научния замисъл на докторанта и успешно представя постигнатите изследователски резултати. В първа глава са представени глобалните и регионалните процеси, които оказват влияние върху телевизионната индустрия, изяснени са основните изходни теоретични понятия, върху които ще се гради концептуалната рамка на проучването, например понятието медийна конвергенция и нейната роля за качеството на медийното съдържание. Отлично впечатление прави изчерпателното владение от страна на докторант Илиев на нормативната база за аудиовизуалната политика на ЕС и отношението и към законодателствата на страните- членки. Втора глава на труда се занимава по-подробно с регионалните телевизии, подготовката на регионалната програма, спецификата на регионалните телевизионни центрове, както и с жанровите особености на новинарските емисии в регионалните телевизии. Авторът също така анализира отразяването на социалното присъствие на Православната църква в регионалните телевизионни програми, един начин да сподели и положителния си практически опит като журналист в регионална телевизия. Авторската практическа ерудиция е демонстрирана и в трета глава на работата в описанието на авторски продуцентски експеримент „(на)среща“. Изложението не е само наративно, а е основа за докторанта да направи важни и аргументирани изводи за развитието на регионалната ТВ журналистика, за ролята в нея на продуцентите, за изграждането на специфичен медиен продукт и др. В четвърта глава авторът представя собствени приносни изследвания на медийната трансформация на регионалните телевизии, въздействието им върху аудиторията и интереса и към тях. Хипотезата, която дисертантът защитава е, че „хората все по-малко следят регионалните медии и се интересуват от това, което те правят“. Качествените методи на изследване – дълбочинните интервюта – които използва докторант Илиев, еднозначно доказват неговите умения да изследва самостоятелно, да събира и правомерно да интерпретира данни по отношение на процеса на публична комуникация и да извежда смисъл от тях, а не просто да описва отговори. Така докторантът предлага висока степен на аналитичност на цялостното изложение на труда, както и удачно решаване на проблемния кръг, очертан от изходните му понятия и специфичните му задачи, свързани с това да се изведат основни характеристики на регионалните телевизии и тяхната трансформация, да се анализират проблемни аспекти в развитието им в България и по-конкретно програмите и процесите в медийната среда .

Стилът на изложение и езикът на дисертационния труд са научни и информативни и разкриват знанията на докторанта, както и уменията му да открива и прокарва логически връзки между различните елементи на своето изследване. Много добро впечатление прави и високата библиографска осведоменост на автора, позоваването на български учени и изследователи, чиито трудове той очевидно познава добре, както и стремежа към обективност при анализа на емпиричните данни.

II. Приноси на дисертационното изследване:

Дисертантът е групирал приносите на своето изследване в две групи- научни и научно- приложни. Основната част на приносите са определени като основно научни. Между тях са изброени аналитичните усилия на докторанта по отношение на ролята и трансформацията на регионалните телевизии, които са без съмнение авторски, както и емпиричните проучвания, необходими за събирането на информация по темата. Доколкото последното в по-скоро метод, а не толкова принос, мога да отбележа, че анализа и интерпретацията на данните са изцяло авторски и самостоятелни, а обобщенията и изводите водят до появата на модели, което е без съмнение приносно усилие. Продуцентският експеримент носи всички белези на оригиналност и практическа значимост за професионалната дейност на телевизионните журналисти и отбелязването му като научно-практически принос е напълно релевантно. Дисертационният труд притежава и дори надвишава необходимата за целите му научна значимост и степен на авторски приноси.

III. Бележки и препоръки:

Нямам никакви особени бележки, освен препоръка докторантът да продължава да работи чрез анализи, публикации и нови експерименти в тази интересна и не дотам разработена област на комуникационното знание и телевизионната журналистика. Със своя труд докторант Илиев убедително демонстрира, че има свой принос в изследването на актуални и важни проблеми в областта на медиите и комуникациите по отношение на регионалната журналистика и на спецификата на мястото, на локалното в един свят на все по увеличаваща се доминация на глобално разпространение на медийно влияние, усилено с мощта на дигиталните технологии.

IV. Публикации и участия в научни форуми:

Докторантът е предложил пет публикации по темата на своето изследване, реализирани в академични издания с научно рецензиране. Имам и лични впечатления от него като редовен участник в научни форуми, национални и международни, с винаги добре подготвени доклади или съобщения, които не само представя, но и активно обсъжда и дискутира. Еднозначно мога да заключа, че са изпълнени изискванията на Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски“ за апробиране и оповестяване на резултатите от изследването според чл. 5, т. 5 и са покрити минималните национални изисквания по чл. 63, ал. 1, т. 4 и чл. 69, ал. 3.

V. Заключение:

За мен няма съмнение, че представения дисертационен труд притежава всички необходими качества, като отговаря убедително на критериите за тип изследване, необходимо за присъждане на ОНС „доктор“ в избраните изследователско поле и научна област. Убедено предлагам на уважаемите

членове на **Научното жури** да присъдят на **Благовест Ганчев Илиев** образователна и научна степен „доктор“ за неговия дисертационен труд „Регионалните телевизии в България – специфики на медийната трансформация“, в професионално направление по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (Медии и комуникации – Телевизионна журналистика), като аз самият също ще гласувам в подкрепа на това.

Дата: 14.08. 2024

Рецензент: проф. д-р Николай Михайлов